

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819200744
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8819200744.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Koval'ovej v právnej veci žalobcu: K. I., V.. XX.XX.XXXX, P. E. XXX/XX, XXX XX L. V. B., proti žalovanému: Silverside, a.s., Plynárska 7/B, 821 09 Bratislava, IČO: 50 052 560, právne zastúpený: PK LEGAL s.r.o., advokátska kancelária, so sídlo ul. 29. augusta 32/B, 811 09 Bratislava-mestská časť Staré Mesto, IČO 51 429 888, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a neplatnosti úverovej zmluvy a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 13. októbra 2020, č.k. 10Csp/47/2019-180, takto jednodhlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a výroku o zrušení uznesenia, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie.

Stranám sporu sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom rozhodol tak, že

„I. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.5.2017, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, je neplatná.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

III. Súd zrušuje uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp.zn. 10Csp/47/2019-19 zo dňa 10.4.2019, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie.

IV. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanoveniami § 52 ods. 1, § 52a ods. 1, ods. 2, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5, ods. 6, § 37 ods. 1, § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 2, § 7 ods. 1, ods. 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 337 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným súdu žalobca navrhol, aby súd vydal tento rozsudok: „I. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.05.2017 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. II. Súd určuje, že zmluva o úvere

č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.05.2017 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným pre množstvo neprijateľných podmienok je neplatná.“

4. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel úverový právny úkon, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov. Išlo o formulárovú typovú predtlačенú spotrebiteľskú zmluvu, úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.5.2017. Súčasťou typovej formulárovej zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa bola aj Dohoda o zrážkach zo mzdy. Na základe nej žalovaný požiadal jeho zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy, a to aj napriek tomu, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by muuložilo povinnosť plniť. Vykonávajú sa mu zrážky zo mzdy bez ohľadu na existenciu sporu. Veriteľ si sám výšku dlhu jednostranne diktuje bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Dohodu o zrážkach zo mzdy považuje za neplatný právny úkon aj pre rozpor s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zamestnávateľom žalobcu je Ministerstvo obrany SR. Listom z 31.7.2017 žalovaný požiadal jeho zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy považuje za rozporný s právom Európskej únie a pre rozpor s medzinárodnou zmluvou je preto aj v predmetnej veci neplatný (§ 39 Občianskeho zákonníka). Dlžník nedokáže zrážky vykonávané jeho zamestnávateľom zastaviť, a to aj napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Moc nad majetkom dlžníka je koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia jeho majetku nepotrebuje súdne rozhodnutie. Uzavretá zmluva poskytuje veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa - žalobcu, a to vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnení v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Poukazuje na Smernice Rady ES 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, rozsiahlu judikatúru Európskeho súdneho dvora. Žalovaný už vyzval zamestnávateľa žalobcu na vykonávanie zrážok zo mzdy a ten ich vykonáva. Aj samotnú zmluvu o úvere žalobca považuje za problematickú pre neprijateľné podmienky a ustanovenia, ktoré sú v rozpore s §54 ods. 1 a inými ustanoveniami zákona (okrem Dohody o zrážkach zo mzdy, zmluvnej pokuty a pod.). Za neprijateľnú zmluvnú podmienku žalobca považuje čl. IX. bod 1., a to dohodu o zmluvnej pokute vo výške 12% ročnej z dlžnej sumy pri omeškanej splátke; čl. IX. bod 4. - právo veriteľa požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12 % p . a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Uvedené podmienky neboli so žalobcom individuálne dojednané a spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov, a to v neprospech žalobcu. Sú vymedzené neurčito. Žalobca nemal záujem dojsť si v zmluve o úvere predmetnú zmluvnú pokutu vo výške 12% p.a., ale pokiaľ chcel úver získať, musel prijať podmienky zmluvy tak, ako mi ich žalovaný predložil k podpisu. Pri omeškaní splátok bude táto pokuta, spolu s úrokom z omeškania a úrokom z úveru predstavovať celkom odplatu žalobcu vo výške 35,92 % p.a.

5. Spolu so žalobou vo veci samej žalobca navrhol súdu vydať aj neodkladné opatrenie, ktorým uloží žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 19.5.2017 a uloží žalovanému povinnosť oznámiť zamestnávateľovi žalobcu - MO SR, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

6. Súd návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a uznesením sp.zn. 10Csp/47/2019-19 zo dňa 10.4.2019 toto neodkladné opatrenie nariadil. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Prešove Uznesením sp.zn. 17Co/98/2019-149 zo dňa 10.10.2019 toto uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia potvrdil.

7. Žalovaný sa k žalobe následne vyjadril písomne. Uviedol, že žaloba je šikanózna a účelová a jediným cieľom žalobcu je oddialiť povinnosť plniť splátky úveru. Žalovaný neuznáva nárok uplatnený žalobcom. Navrhuje súdu, aby žalobu zamietol. Úverová Zmluva, ako aj Dohoda o zrážkach zo mzdy, podľa žalovaného, neprijateľné podmienky neobsahujú, ani žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali neplatnosť týchto právnych úkonov. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá v súlade s platnými právnymi predpismi a žalovaný má legitímne právo na výkon zrážok zo mzdy. Pred zaslaním žiadosti zamestnávateľovi žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy bol žalobca v pravidelnom omeškaní so splácaním úveru. Žalobca neosvedčil naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu. Žalobca do času podania žaloby nepovažoval ani úverovú zmluvu, ani Dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatné a ich neplatnosť nikdy nenamietal. Nepreukázal, žeby došlo k úhradám aspoň základnej istiny úveru. Je pasívny a odmieta plniť aj základnú istinu úveru. Jediné plnenia, ktoré žalovaný dostáva, sú zo strany zamestnávateľa žalobcu na základe uplatnenej Dohody o zrážkach zo mzdy. Príslušenstvo úveru (zmluvný úrok, úroky z omeškania, zmluvná pokuta) sú dohodnuté plne v súlade s príslušnými

právnymi predpismi a nespôsobujú značný nepomer v právach a povinnostiach v neprospech žalobcu, ako spotrebiteľa. Žalovaný namieta, že námietky žalobcu nezodpovedajú skutkovému stavu veci, nemajú oporu v právnych predpisoch. Žalovaný všetky tvrdenia žalobcu odmieta a považuje ich právnu argumentáciu za nesprávnu, nemajúcu oporu v právnych predpisoch. Žalovaný má za to, že úverová zmluva, ako aj Dohoda o zrážkach zo mzdy sú platné právne úkony. Zrážky zo mzdy, ktoré sa vykonávajú zo mzdy žalobcu, sú vykonávané v súlade s právnymi predpismi. Ďalej sa žalovaný vo svojom vyjadrení obsiahlo vyjadruje k jednotlivým tvrdeniam žalobcu v zmysle predošlej vety. Navrhuje, aby súd žalobu zamietol, aby zrušil nariadené neodkladné opatrenie a priznal mu trovy konania.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že je ochotný úver žalovanému splácať, ale nechce, aby mu to bolo sťahované z výplaty. Pracuje ako vojak z povolania a je schopný splácať po cca 150,- eur mesačne. K otázke súdu, akým spôsobom žalovaný skúmal bonitu žalobcu pred uzavretím úverovej zmluvy a poskytnutím úveru, žalobca uviedol, že od neho chceli potvrdenie o príjme od zamestnávateľa a jeho výplatné pásky alebo výpis z účtu, presne si to nepamätal. Toto, čo od neho pýtali, všetko im predložil. Oni to potom dali niekde na centrálu na schválenie, či mu úver poskytnú alebo nie. V čase poskytnutia úveru mal čistý mesačný zárobok cca 1.000,- eur mesačne. V čase poskytnutia úveru splácal aj iné pôžičky - hypotekárny úver. Toho času má 3 deti, ale v roku 2017, v čase poskytnutia úveru, mal jedno dieťa, ktoré malo vtedy 3 roky.

9. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní k otázke skúmania bonity žalobcu uviedol, že žalovaný pred poskytnutím úveru preveril Centrálny register exekúcií, či žiadateľ o úver nemá exekúcie. Takisto si pýtal výplatné pásky a preveruje aj výpis z registra úverov.

10. Súd po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého žalovaný so žalobcom uzavrel Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX dňa 19.5.2017. Na základe nej poskytol žalovanému úver v sume 5.000,- eur, ktorý mal vrátiť v 60-tich mesačných pravidelných splátkach. Výška splátky 128,84 eur. Dátum splatnosti prvej splátky 15.7.2017 a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru 15.6.2022. Celková čiastka na zaplatenie 7.730,40 eur, úroková sadzba úveru 18,69 % ročne. RPMN 19,62%, priemerná RPMN 14,84%. Odplata podľa Obč. zákonníka 18,69%. Doba trvania zmluvy na dobu určitú do 15.6.2020, úroková sadzba pre prípade omeškania spotrebiteľa 5% ročne. V prípade omeškania dlžníka so splácaním pravidelnej splátky je povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 12% ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Súčasťou zmluvy podľa čl. XIV. je splátkový kalendár, v ktorom je uvedená presná splatnosť každej splátky a u každej splátky je uvedená časť, ktorá sa započítava na istinu a časť, ktorá sa započítava na úrok. V ten istý deň, t.j. 19.5.2017 bola uzavretá medzi žalobcom a žalovaným aj Dohoda o zrážkach zo mzdy, v ktorej bola špecifikovaná pohľadávka veriteľa voči dlžníkovi vo výške 7.730,40 eur predstavujúcej istinu úveru spolu s príslušenstvom, otvoreným úrokom za úver, ostatným príslušenstvom vyplývajúcim zo Zmluvy alebo súvisiacim so Zmluvou, napr. úrok z omeškania a právami spojenými s uvedenými nárokmi, napr. zmluvná pokuta. Listom zo dňa 31.7.2017 vo veci „Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy a iných príjmov“ žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu - Ministerstvo obrany SR o začatie vykonávania zrážok zo mzdy na vymoženie poskytnutého spotrebiteľského úveru vo výške 5.000,- eur s prísl. V mesiaci august 2017 požiadal vykonať zrážku zo mzdy vo výške 257,68 eur a počnúc mesiacom september 2017 vykonávať pravidelné zrážky vo výške 128,84 eur až do úplného splatenia pohľadávky.

11. Po aplikovaní uvedených právnych noriem na zistený skutkový stav veci súd prvej inštancie vec takto právne hodnotil:

12. Nepochybne zmluvy uzavreté medzi stranami sporu sú spotrebiteľskými zmluvami v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa podľa Smernice Rady ES 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Sporné zmluvy je potrebné považovať za spotrebiteľské zmluvy a aplikovať na ne ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

13. Zároveň je možné konštatovať, že uzavretá Dohoda o zrážkach zo mzdy, ako samostatná formulárová dohoda uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 19.5.2017, je vzájomne závislou spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka na uzavretej Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX medzi žalobcom a žalovaným v ten istý deň. Súd prvej inštancie

vyhovel žalobe v časti návrhu o neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy a vyhlásil túto Dohodu za neplatnú.

14. Súd považoval za dôležité uviesť, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom, a ak neexistuje hoci len potencionálne riziko vymoženía nezákonného či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje s obídenním súdneho procesu siahnuť na majetok dlžníka. Ak však existuje čo i len hrozba vymoženía nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Hrozba vzniku ujmy postačuje z toho dôvodu, že o tom, či pohľadávka existuje a v akej výške nerozhoduje nestranná inštitúcia, ale spravidla podnikateľ a je značne problematické až nezistiteľné, kedy tento inštitút obchodník aktivuje.

15. Ak by mala byť dohoda o zrážkach zo mzdy právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musela by byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012). Žalovaný si v tomto smere dôkazné bremeno nespĺnil.

16. Je potrebné si uvedomiť, že žalobca sa pri realizácii neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojim vlastným majetkom reprezentovaným príjmom dosahovaným za výkon svojej pracovnej činnosti. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či iným nezávislým tribunálom. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd ale spravidla podnikatelia. Prítom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu si veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu veriteľa.

17. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. rozsudok C-106/77 Simmenthal).

18. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku.

19. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru súd poukázal na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcinová/POHOTOVOSTĚ, s.r.o.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátneho súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Článok 4 a 14 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonom, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú efektivity v tom zmysle, že bránia uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu súlad zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy s ustanoveniami preberajúcimi do vnútroštátneho právneho poriadku článok 4 uvedenej smernice alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.“

20. Zmluvná podmienka môže byť posúdená ako neprijateľná v zmysle § 53 ods. 1 OZ aj vtedy, ak vychádza z dispozitívnej normy a odkláňa sa v neprospech spotrebiteľa, keď umožňuje vymocť plnenia, na ktoré veriteľ nemá nárok, ako je tomu aj v predmetnom prípade (V tejto súvislosti treba uviesť, že na účely určenia, či je zmluvná podmienka vylúčená z pôsobnosti smernice 93/13, je úlohou

vnútroštátneho súdu, aby overil, či táto podmienka odráža ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré platia medzi zmluvnými stranami bez ohľadu na ich voľbu alebo ustanovenia, ktoré sa uplatnia automaticky, to znamená v prípade, ak neexistujú odlišné ustanovenia, ktoré si zmluvné strany v tomto ohľade dohodli (pozri v tomto zmysle rozsudok RWE Vertrieb, EU:C:2013:180, bod 26). So zreteľom na predchádzajúce úvahy treba na štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 1 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve, ktorú uzavrel predajca alebo dodávateľ so spotrebiteľom, je vylúčená z pôsobnosti tejto smernice len vtedy, ak uvedená zmluvná podmienka odráža obsah záväzného zákonného alebo regulačného ustanovenia, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu; bod 79., 80. rozsudku SD C-34/13 Monika Kušionová proti SMART Capital a.s.).

21. Ak teda dlhodobá v zrážkach zo mzdy je hoci len potenciálne možné vymôcť nečestné plnenie, tak takáto dohoda je neprijateľnou zmluvnou podmienkou i napriek tomu, že bola uzavretá ako samostatná. Ako bolo konštatované ale vyššie, bola uzavretá síce ako samostatná ale rovnako ako úverová zmluva bola uzavretá ako zmluva formulárová a jej podpisom žalovaný podmienil uzavretie samotnej hlavnej úverovej zmluvy a poskytnutie úveru žalobcovi. I v tomto kontexte je možné hodnotiť túto zmluvu ako neplatnú.

22. Súd prvej inštancie poukázal na bohatú rozhodovaciu prax súdov (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 6Co/44/2017 zo dňa 27.4.2017, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 20Co/41/2017 zo dňa 12.4.2017, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 20Co/38/2017 zo dňa 12.4.2017, a mnoho iných). Od uvedenej ustálenej rozhodovacej praxe súdov súd nevidí dôvod sa odkloniť.

23. Pokiaľ však ide o časť žaloby, kde žalobca navrhoval vyhlásiť aj samotnú zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.5.2017 za neplatnú, v tejto časti súd žalobu zamietol.

24. Zmluva síce obsahuje isté neprijateľné podmienky, obsiahnuté napr. v Čl. IX. Zmluvy (dojednanie o zmluvnej pokute), neobsahuje však tak široký rozsah neprijateľných podmienok, ktoré by mali spôsobiť absolútnu neplatnosť celej Zmluvy.

25. Dôsledkom porušenia povinnosti dodávateľa a navrhovateľa spotrebiteľskej úverovej zmluvy na jej kogentné obsahové náležitosti uvedené v § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch je bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru v zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

26. Súd v smere naznačenom potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 17Co/98/2019, ktorým potvrdil uznesenie súdu o nariadení neodkladného opatrenia, ale skúmal aj otázku splnenia povinnosti dodávateľa finančnej služby - žalovaného - bonitu dlžníka - spotrebiteľa podľa § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania a svojou výpoveďou to potvrdil aj žalobca, je možné konštatovať, že v predzmluvnej fáze žalovaný túto svoju povinnosť splnil. Jednak mu boli zo strany žalobcu predložené výplatné pásky pri žiadosti o úver, skúmal jeho bonitu v dostupných bankových registroch, v exekučnom registri.

27. Aj keby eventuálne v dostatočnej miere nespĺnil svoje povinnosti skúmania bonity dlžníka podľa § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa § 11 ods. 2 je sankciou za nesplnenie týchto povinností nemožnosť tzv. defaultu, čiže nemožnosť veriteľa vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia tejto povinnosti zo strany dodávateľa je sankciou bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Sankciou však nie je absolútna neplatnosť zmluvy.

28. Súd prvej inštancie v súlade s citovaným ust. § 337 ods. 3 C.s.p. vo výroku III. rozsudku zrušil uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp.zn. 10Csp/47/2019-19 zo dňa 10.4.2019, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie.

29. Výrok o trovách konaniach súd odôvodnil podľa ust. § 255 ods. 1 a ods. 2 C.s.p..

30. Proti výroku rozsudku, ktorým súd určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.5.2017 je neplatná a proti výroku o trovách konania podal odvolanie žalovaný včas. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p., tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo

k porušeniu práva na spravodlivý proces, ust. § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p., súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutom rozsahu tak, že žalobu žalobcu aj v prevyšujúcej časti zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, alternatívne, aby odvolací súd v súlade s ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) C.s.p. rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a žalovanému priznal nárok náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

31. V odôvodnení podaného odvolania uviedol, že úvahy, závery súdu prvej inštancie sú nielen že skutkovo nesprávne, sú v extrémnom nesúlade s jeho skutkovými zisteniami, ale najmä s odkazom na príslušné právne predpisy nepreskúmateľné. Právne závery súdu prvej inštancie sú nesprávne a nepreskúmateľné, nakoľko odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súd založil na domnienkach a subjektívnych názoroch, ktoré nemajú zákonný podklad. Žalovaný z odôvodnenia rozsudku nevie zistiť, na základe akej právnej normy (resp. s odkazom na aké ustanovenie príslušného právneho predpisu) súd prvej inštancie ustálil, že Dohoda je neplatná aj napriek tomu, že ako konštatoval aj súd prvej inštancie, inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom. Žalovaný má za to, že v prípade, ak existuje právoplatná judikatúra krajských súdov Slovenskej republiky o tom, že zmluvná dokumentácia žalovaného je plne v súlade s príslušnými právnymi predpismi a zmluvná dokumentácia žalovaného neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, nie je napadnutý rozsudok správny a v súlade s princípom právnej istoty. Z odôvodnenia rozsudku nie je žalovanému zrejmé, ako sa súd vysporiadal najmä, nie však výlučne s argumentáciou žalovaného ohľadom platnosti Dohody. Uviedol, že v prípade, ak sa súd prvej inštancie bez ďalšieho odmietne zaoberať ťažiskovými argumentami strany sporu, a to najmä predostretého testu proporcionality, má takéto konanie bez ďalšieho za následok porušenie práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie nad rámec svojich kompetencií (t.j. bez toho, aby mu toto oprávnenie vyplývalo zo zákona) rozhodol o tom, že vyhlási Dohodu ako neplatnú. Žalovaný nevie, z akého dôvodu bola Dohoda vyhlásená za neplatnú, či z dôvodu rozporu so zákonom alebo z dôvodu, že sa prieči dobrým mravom. Ak súd vyhlási zmluvu za platnú, ale na druhej strane vyhlási zabezpečovací prostriedok k zmluve za neplatný, takéto rozhodnutie nemá zákonnú oporu a ide o svojvôľu súdu prvej inštancie.

32. Žalovaný má za to, že súd prvej inštancie konal v príkrom rozpore s inštitútom nestrannosti a objektívnosti, kedy sa bez akéhokoľvek právne relevantného základu priklonil bezmyšlienkovito na stranu žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý je v celom súdnom konaní pasívny, a nevykonal vo vzťahu k súdному konaniu žiaden právne relevantný úkon. S prihliadnutím na vyššie uvedené sa žalovaný domnieva, že jeho právo na spravodlivé súdne konanie, ako aj právo na súdnu ochranu boli porušené, a to konkrétne právo účastníka konania na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia a na dodržiavanie princípu právnej istoty.

33. Čo sa týka neplatnosti Dohody žalovaný poukázal, že aj v prípade, ak by Dohoda zabezpečovala plnenie, na ktoré veriteľ, teda žalovaný, nemá právny nárok, nemá súd prvej inštancie oprávnenie k tomu, aby zakázal výkon zrážok zo mzdy na základe Dohody v časti, ktorá za žiadnych okolností nemôže byť predmetom súdnej kontroly, a to splácanie istiny úveru a zákonných úrokov z omeškania. V prípade, ak by súd chcel zakázať zrážky zo mzdy z Dohody, môže zakázať výkon zrážok zo mzdy len čiastočne, súd nemôže zakázať výkon zrážok zo mzdy z Dohody na plnenia, ktoré nie sú dotknuté neprijateľnosťou zmluvnej podmienky. Ak súd prvej inštancie judikoval, že je zmluva platná, a teda aj dohodnuté plnenia na základe zmluvy sú platné, nemožno konštatovať, že Dohoda zabezpečuje neexistujúcu pohľadávku. V prípade, ak by aj súd vyhlásil zmluvu za neplatnú, tak aj podľa právnej teórie a právnej praxe sa plnenie podľa zmluvy pretransformuje na bezdôvodné obohatenie, ktoré by bol žalobca žalovanému povinný vrátiť. Teda aj v takomto prípade pohľadávka neustále existuje, a preto nemožno konštatovať, že pohľadávka neexistuje. V prípade, ak by aj súd vyhlásil určitú časť nároku žalovaného vyplývajúcu z neprijateľnej zmluvnej podmienky, tak má žalovaný právo na vrátenie základnej istiny úveru, zmluvného úroku úveru a úrokov z omeškania. Teda aj v tomto prípade pohľadávka neustále existuje, a preto nemožno konštatovať, že pohľadávka neexistuje. S prihliadnutím na uvedené je nepochybné, že súd prvej inštancie svojim konaním a prostredníctvom dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a tieto skutkové zistenia vykonal v rozpore s objektívnou pravdou a ustálenou judikatúrou. V súlade s vyššie uvedeným má žalovaný za to, že odôvodnenie rozsudku je nepreskúmateľné a súd prvej inštancie nepostupoval v predmetnej veci v súlade s princípom právnej istoty, a tým tak výrazným spôsobom zasiahol do práva žalovaného na spravodlivé súdne konanie. Žalovaný má zároveň za to,

že súd prvej inštancie predmetnú vec nesprávne ako skutkovo, tak aj právne posúdil, keďže došiel k záverom, v ktorých chýba logika veci a na tieto svoje závery súd nesprávne aplikoval právne normy.

34. K odvolaniu žalovaného sa žalobca nevyjadril.

35. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 Civilného sporového poriadku preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

36. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

37. Odvolací súd v danom prípade považuje Dohodu o zrážkach zo mzdy v zhode s názorom súdu prvej inštancie za neplatnú. V danom prípade sa jedná o formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná. O formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná sa jedná z tohto dôvodu, že žalobca si jej uzatvorenie osobitne nevyjednal a nemohol ovplyvniť jej obsah. Žalovaný záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého dohody o zrážkach zo mzdy sú neplatné, namietal predovšetkým tým, že ak Občiansky zákonník podľa ust. § 551 upravuje tento spôsob zabezpečenia, potom logicky nemôže ísť o neplatný právny úkon.

38. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že Dohoda o zrážkach zo mzdy má spotrebiteľský charakter, keďže takýto charakter má aj zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi ako dlžníkovi peňažné prostriedky ako úver. Spotrebiteľ je pritom v kontraktáčnom procese slabšou zmluvnou stranou, či už z dôvodu neinformovanosti, resp. vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu v zmysle vlastných predstáv o podmienkach zmluvy, ktorá bola naformulovaná dodávateľom vopred. Zmluva o úvere, ktorú strany uzatvorili, spĺňa charakteristiku spotrebiteľskej zmluvy a v súvislosti s uzatvorením zmluvy o úvere bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Posúdenie každého nároku je vecou individuálnych skutkových zistení. Podľa názoru odvolacieho súdu je pritom dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi stranami takou dohodou, na základe ktorej žalobca ako spotrebiteľ by bol nútený strpieť vykonávanie zrážok zo svojej mzdy na úhradu pohľadávky žalovaného bez súdnej kontroly.

39. Nepochybne je možné uzavrieť, že uzatvorením dohody o zrážkach zo mzdy sa moc nad majetkom žalobcu koncentruje v rukách veriteľa. Výška pohľadávky môže síce vyplývať zo zmluvy o úvere, ale takto kvalifikovaná výška pohľadávky môže vychádzať zo zmluvných podmienok, ktoré sú neprijateľnými, a ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej objektívnej inštitúcie.

40. Inštitút vymoženía plnenia na základe dohody o zrážkach zo mzdy teda nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a príslušenstva. V spotrebiteľských právnych vzťahoch je pritom relevantné ex offio súdne preskúmanie neprijateľnosti zmluvných podmienok spotrebiteľskej zmluvy, práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže ovplyvniť. Odvolací súd akcentuje vo vzťahu k neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy jej formulárový a vopred pripravený obsah.

41. Navyše žalovaný v konaní riadne nepreukázal, že by bol žalobca osobitne oboznámený s obsahom tohto zabezpečovacieho inštitútu a poučený o jeho následkoch. Uvedené zmluvné dojednanie vnútilo žalobcovi ako spotrebiteľovi určité správanie, pričom tým zvýhodnilo poskytovateľa služby ako príjemcu plnenia, čím je splnená nerovnováha zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V tomto smere odvolací súd poukazuje na judikatúru Súdneho dvora EÚ, v zmysle ktorej sa vnútroštátne orgány aplikujúce právo, majú vždy usilovať o eurokonformný výklad vnútroštátneho práva, teda výklad v súlade so Smernicou Rady 93/13/ EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách tak, aby sa zabezpečil reálny účinok smernice bez ohľadu na to, či ustanovenia použité pri výklade majú priamy účinok. Aplikácia smernice založená na eurokonformnej interpretácii vnútroštátneho práva tak môže byť použitá vo všetkých horizontálnych aj vertikálnych vzťahoch.

42. Podľa ustálenej judikatúry vychádza systém ochrany zavedený smernicou z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom ako dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k prístupiu na podmienky vopred pripravené predajcom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah.

43. S cieľom zabezpečiť úroveň ochrany v súlade s uvedenou smernicou, Súdny dvor EÚ viackrát zdôraznil, že tento nerovný stav môže byť kompenzovaný iba aktívnym postupom nezávislým od samotných zmluvných strán. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok úniijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä, ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd za každých okolností ohľad. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie smernice jej účinku.

44. Žalovaný v tomto smere neuviedol žiadne relevantné protiargumenty. Vychádzajúc z komplexnej úpravy dohody o zrážkach zo mzdy je potom potrebné túto dohodu považovať v celosti za spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to aj v nadväznosti na judikatúru Súdneho dvora EÚ. Je možné jednoznačne vyhodnotiť za správny postup súdu prvej inštancie, ktorý poskytol žalobcovi náležitú ochranu ako spotrebiteľovi tak, ako mu to ukladá zákon, vychádzajú tiež z judikatúry tak krajských súdov, Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR a rovnako aj Súdneho dvora EÚ.

45. Ak odvolateľ dáva do pozornosti iné rozhodnutia, či už okresného alebo krajského súdu, tunajší súd druhej inštancie poukazuje na to, že jeho rozhodovacia činnosť v obdobných veciach je taká, akú aplikoval aj súd prvej inštancie v danej veci. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudky Krajského súdu v Prešove v obdobnej veci sp. zn. 13Co/2/2020 zo dňa 08.07.2020, rozsudok sp.zn. 19CoCsp/45/2020 zo dňa 13. 05.2021 . Len na okraj odvolací súd uvádza, že pri posudzovaní platnosti, resp. neplatnosti dvojstranných zmlúv je nutné vyhodnotiť konkrétne okolnosti daného prípadu, a to aj okolnosti uzatvárania týchto zmlúv. Ak v iných prípadoch bolo preukázané splnenie všetkých zákonných podmienok pre platné uzavretie dohody, bolo nutné prípadnú takúto dohodu posúdiť ako platnú. V prejednávanom prípade však nešlo o tento prípad.

46. Odvolací súd zároveň posúdil Dohodu o zrážkach zo mzdy ako neurčitý právny úkon podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a aj na základe tohoto záveru určil, že je neplatná. Odvolací súd konštatuje, že neurčitosť dohody spočíva v tom, že z dohody nevyplýva, aká bude výška konečnej pohľadávky, ktorá by mala byť zrážkami zo mzdy uspokojená. Na základe zistenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je dostatočne určitá v časti zabezpečenej pohľadávky, nie je možné prijať iný záver, ako záver o neplatnosti celej dohody, keďže určenie pohľadávky, ktorá má byť zo mzdy zrazená, je obsahovou náležitosťou dohody o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka.

47. Za ustálenie zabezpečenej pohľadávky z tohto pohľadu v žiadnom prípade nemožno považovať pohľadávku, ktorá možno vznikne v budúcnosti tak, ako je uvedené v čl. 2 bod 1 predmetnej dohody. V čl. 2 bod 1 síce žalovaný uvádza, že má pohľadávku voči žalobcovi vo výške 7730,40 eur, pričom však konštatuje, že okrem iného môže pozostávať z istiny úveru spolu s príslušenstvom tvoreným úrokom za úver, ostatným príslušenstvom vyplývajúcim zo zmluvy, ktoré bližšie nešpecifikuje, alebo súvisiacim so zmluvou, ktoré rovnako bližšie nešpecifikuje. V predmetných dohodách je iba uvedené, že sa jedná o úrok z omeškania a práva spojené s uvedenými nárokmi, napr. zmluvnú pokutu. Zároveň však v čl. 2 bod 4 je uvedené, že medzi veriteľom a dlžníkom bolo dohodnuté, že zrážky zo mzdy dlžníka budú vykonávané zamestnávateľom až do doby, kým nedôjde k uhradeniu pohľadávky veriteľa v celom rozsahu. O aký rozsah sa vlastne má jednať, resp. či tento rozsah je obmedzený v čl. 2 bod 1 určenou sumou, z obsahu dohôd o zrážkach zo mzdy zrejme nie je.

48. Aj v tomto kontexte možno nazerať na predmetnú dohodu ako na neurčitý právny úkon podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, úkon neplatný.

49. Odvolací súd zároveň uvádza, že naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení je v prejednávanej právnej veci daný, pretože rozhodnutím súdu sa môže odstrániť stav právnej neistoty, v ktorej sa žalobca nachádza, pretože samotným vyslovením neplatnosti predmetnej dohody môže žalobca vo vzťahu k svojmu zamestnávateľovi dosiahnuť, aby ďalej nevykonával zrážky z jeho mzdy, keď z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že žalovaný už požiadal zamestnávateľa žalobcu, aby tieto zrážky zo mzdy vykonával.

50. Navyše žalobca v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, z čoho tiež vyplýva naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Takýto výklad je v súlade s judikatúrou Súdneho dvora EÚ, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany sporu. V predmetnej právnej veci pritom niet pochyb o tom, že právny vzťah založený medzi sporovými stranami je spotrebiteľského charakteru a spotrebiteľský charakter majú aj všetky na tento základný právny vzťah nadväzujúce právne úkony, a teda aj dohoda o zrážkach zo mzdy.

51. Dohodu o zrážkach zo mzdy preto súd prvej inštancie správne vyhodnotil ako v celom rozsahu neplatnú. Neobstojí ani argument, že predmetná dohoda predstavuje samostatný dokument, pričom v zákone o ochrane spotrebiteľa zákonodarca pripustil, možnosť zabezpečenia uspokojenia pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy, ak táto dohoda je uzatvorená vo forme osobitnej listiny. Zo znenia § 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že pre platnosť uzavretia takejto dohody so spotrebiteľom, musí byť splnená nielen požiadavka, aby dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, ale zároveň dostatočne určitá, keďže dostatočne presné určenie pohľadávky, ktorá má byť zo mzdy zrazená, je podstatnou obsahovou náležitosťou dohody o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka.

52. Keďže v odvolaní bolo namietané aj nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. O nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie v predmetnom konaní však nejde. Súdom prvej inštancie správne aplikoval príslušné právne predpisy na zistený skutkový stav.

53. Správneho výroku vo veci samej zodpovedá správny súvisiaci výrok o trovách konania.

54. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

55. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok s výnimkou zamietavého výroku a výroku o zrušení uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré odvolaním napadnuté neboli, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

56. Odvolací súd v súlade s ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, že žalovaný v odvolacom konaní nebol úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko z obsahu spisu preukázateľne vyplýva, že mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

57. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 C.s.p. v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).